

Un quart de segle ens separa de la incorporació d'Ignacio de Bufalá Ferrer-Vidal a l'empresa Messer Carburos, de la qual és responsable des de fa 21 anys. Per si això fos poc, també és director general de dues companyies més. Es diria que ho porta a la sang: **"El meu pare, Rafael, es dedicava a la fabricació de vidres òptics per al sol. Genial enginyer industrial, estava dotat d'una increïble imaginació per als negocis. Va acabar la carrera ja casat, quan jo acabava de néixer."**

Va arribar el dia en què aquell nadó va sortir de la universitat amb un títol sota al braç. A l'Ignacio li va faltar temps per començar a treballar, **"sempre amb alemanys. De fet, tres anys abans d'acabar la carrera ja havia estat cap de l'oficina tècnica d'una casa que es dedicava a la fabricació de màquines per fer motlles a la foneria. Un cop llicenciat, em vaig incorporar a una firma representant de maquinària alemanya a Espanya. Durant aquell període, en què vaig fer de comercial, venia cada any maquinària per valor d'un milió de dòlars. Després de treballar durant cinc anys per a una altra empresa, vaig entrar finalment a Messer Carburos."** L'experiència que aquest professional havia adquirit aquí i allà li havia de ser per força útil, de manera que quan va passar a formar part de Messer ja tenia molt clar que **"tota companyia se sustenta sobre tres peus: el capital, els col·laboradors i els clients. Per molt que disposis d'un d'aquests elements, no en pots prescindir de cap; altrament, l'empresa s'enfonsa."**

En el cas de Messer no hi ha raons per inquietar-se: **"Quan em van contractar per ocupar un lloc de responsabilitat, em vaig trobar amb una companyia molt sòlida, tot i que estava lluny del que ara és."** Una mica de química per introduir-nos al món de Messer: **"El 21% de l'aire és oxigen i el 78%, nitrogen. La nostra activitat, que desenvolupem en unes plantes molt sofisticades, consisteix a fraccionar l'aire en aquests elements. Uns compressors introdueixen aquests gasos dins de canonades, que arriben, com la llum, fins allà on es trobi el client."** Un dels principals destinataris de la producció d'aquesta firma, sigui oxigen o nitrogen, és la **"indústria química bàsica espanyola, amb centre a Tarragona. L'oxigen és molt habitual en les reaccions que donen lloc a productes com l'òxid d'etilè, base de molts detergents; o l'acetat de vinil, utilitzat en la fabricació d'adhesius i suspensions. El nitrogen, per la seva banda, és útil per protegir; per això disposem de canonades, al port de Tarragona, que proveeixen d'aquest element els valxells que descarreguen productes altament inflamables o perillosos."**

Molt han canviat les coses, en vint anys: **"Quan jo vaig agafar les regnes de la companyia, tenia uns 5 quilòmetres de canonades, mentre que ara en té 85."** De feina no en falta, per alguna cosa **"Tarragona és el tercer centre europeu de producció química. Aquest complex genera 5000 llocs de treball directes i més de 25.000 d'indirectes"**, empleats que requereixen **"una preparació específica, basada en tecnologies molt avançades, que nosaltres mateixos els proporcionem. Bastants són enginyers, com jo mateix."** Homes i dones d'indubtable professionalitat: **"En línies generals, els enginyers espanyols estan molt ben qualificats. Al contrari del que passa en altres països, els nostres enginyers estan preparats per a tot, fins i tot per fer de mecànics. L'únic que ens manca als nostres plans d'estudi són coneixements d'economia; per**

aquesta raó moltes vegades convé complementar els estudis d'enginyeria amb altres de direcció i gestió d'empreses."

En qualsevol cas, segons l'Ignacio, la indústria catalana està d'enhorabona, no en va ha tingut accés a **"tecnologies punteres europees, i hem estat capaços de digerir-les millor que altres països."** Tanmateix, reconeix que acusem una **"manca de recerca, perquè no disposem de diners per invertir-hi. Mentre que en altres nacions especialment a França i a Alemanya es destina a la recerca fins a un 5% del PIB (Producte Interior Brut), aquí només hi invertim un 1,5%. Per sort, el poc que dediquem a investigació té uns resultats òptims, perquè emprem els mitjans adequats."** Parlar d'investigació en un país, el nostre, on la indústria automobilística té un pes específic tan important és parlar d'alternatives a la benzina: **"Ja hi ha motors que funcionen amb vapor d'aigua; el problema és que els costos són molt elevats. De fet, Messer ja disposa de dipòsits d'hidrogen líquid, com els de les naus que van a la lluna. Els automòbils cent per cent ecològics són una realitat a Alemanya, concretament un model Porsche i un Mercedes, en fase de prova."**

Per a l'Ignacio, bona part de **"l'impuls adquirit per la indústria catalana"** el devem al conseller d'Indústria, Comerç i Turisme Antoni Subirà, **"un polític eficaç que coneix bé la problemàtica del sector i aplica solucions amb eficiència. És gràcies a la seva política i a la col·laboració de la seva Conselleria, per exemple, que moltes empreses catalanes estan obtenint certificacions de qualitat que a molts llocs d'Espanya encara no es coneixen."** L'emprenedor que ens acompanya és un exemple de la bona salut de la nostra indústria: **"Fins al 1979, Alemanya no disposava de cap director general que no fos alemany. Jo vaig ser dels primers, dintre dels més de 100.000 treballadors que té el grup."** Actualment, l'Ignacio està envoltat d'un equip **"cent per cent espanyol, tots molt vàlids."** De segur que no ens enganyem si afirmem que el nostre interlocutor té vocació d'empresari, una activitat que, per a ell, requereix **"sobretot ser persona, ser fidel a un mateix. L'empresari no ha d'enganyar mai ningú: ni al client, ni al col·laborador, ni al capital. Sense ètica no es poden fer negocis."** Ell està ben autoritzat per fer-nos aquestes revelacions, no en va ha estat membre del **"Comitè Executiu de la Cambra de Comerç de Tarragona"** i és que els principis donen els seus fruits. No s'acaba aquí la seva sort, perquè, per si l'èxit en els negocis no fos suficient, l'Ignacio té sempre al seu costat una família extraordinària: **"Els empresaris mai no acabem de pagar a la parella el que fa i el que pateix per nosaltres i els fills. No hi ha diners per pagar-ho."** Al seu costat hi ha M. Antònia, i tenen tres fills: **"Patrícia, de 26 anys; Ignasi, de 24, i Borja, de 23. La primera, amb coneixements de cinc idiomes, és secretària internacional; el segon estudia econòmiques, i el més jove fa enginyeria química a l'Institut Químic de Sarrià."**

Ignacio de Bufalá ha estat afortunat. Al llarg de la seva vida s'ha trobat amb bona gent que li ha ensenyat coneixements de química i de la vida. Entre ells hi ha **"Julián, un dels meus professors, el primer que em va posar un zero, fins fa poc degà de la Universitat de Barcelona."** Un altre dels homes que l'han marcat és **"Joan Pasqual, el president de la companyia, més que un amic."** Amics, companys de feina i família que, també, es mereixen una part del reconeixement en els èxits de l'Ignacio.

“Tota companyia se sustenta sobre tres peus: el capital, els col·laboradors i els clients; per molt que disposis d’un d’aquests elements, no en pots prescindir de cap o, altrament, l’empresa s’enfonsa”

Ignacio de Bufalá - Vila-seca (Tarragonès)